

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **J. P.**, pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 11. septembra 2012 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. marca 2012, sp. zn. 2 To 14/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. P. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného J. P. proti rozsudku Okresného súdu Martin z 10. októbra 2011, sp. zn. 3 T 200/2009, ako nedôvodné.

Rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný J. P. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák., v bode 2/ rozsudku zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a v bode 3/ rozsudku zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. Skutkovým základom tohto rozsudku bolo zistenie súdu, že:

1/ v presne nezistenej dobe od roku 2006 najmenej desaťkrát v rodinnom dome č. X. v obci Ž., okres M., prichádzal k svojej maloletej dcére L. P., nar. X., ktorá s ním bývala v spoločnej domácnosti, najmä večer, niekedy aj cez deň, hladkal ju po celom tele, vnikal

do pošvy prstami, bozkával ju na intímne miesta, a to aj napriek tomu, že sa bránila, nechcela to, plakala a toto svoje konanie opakoval pravidelne, spočiatku raz za mesiac, neskôr za týždeň a potom častejšie a keď mala 14,5 roka, vykonal s ňou aj súlož, vsunul jej pohlavný úd do jej pošvy,

2/ v presne nezistenej dobe od roku 2007 až do júna 2009 v rodinnom dome č. X. v obci Ž., okres M., asi stokrát vykonal súlož, vsunul pohlavný úd do pošvy mladistvej dcéry L. P., nar. X., ktorá s ním bývala v spoločnej domácnosti, pričom mu opakovala, že to nechce, bránila sa a plakala,

3/ v presne nezistenej dobe v lete roku 2008 v dielni pri rodinnom dome č. X. v obci Ž., okres M., maloletú K. P., nar. X., ktorá do dielne prišla spolu s dcérou obžalovaného L. P. a keď J. P. poslal dcéru do kuchyne variť kávu, K. P. obchytkával na intímnych miestach a aj keď mu vravela, aby jej dal pokoj, nedotýkal sa jej a odlačila ho, zvalil ju na zem, stiahol jej nohavice do pol stehien, ľahol si na ňu a prstami jej vnikol do pošvy, avšak keď potom začul prichádzať dcéru L., tak rýchlo vstal.

Za uvedené trestné činy bol obžalovaný J. P. odsúdený podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 7, § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 15. júna 2012.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Rozhodnutiu vytýka, že krajský súd zamietol jeho odvolanie napriek tomu, že v bode 2/ výroku rozsudku okresného súdu nemalo dôjsť ku kvalifikácii zločinu znásilnenia,

ale prečinu súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to vzhľadom na obsah výpovede poškodenej P.. Z tejto výpovede vyplýva, že nešlo o zneužitie stavu bezbrannosti poškodenej, ako to konštatuje rozsudok, ale menovaná si sexuálnym stykom s otcom získavala nadštandardné výhody, ako pobyt na chate, mimoriadne nákupy a pod.

Ďalšia dovolacia námietka je vyjadrená tak, že pri skutku v bode 3/ výroku rozsudku okresného súdu nebolo dokázané, že by vniknutím prstami do pošvy poškodenej P. obvinený chcel dosiahnuť svoje pohlavné vzrušenie, ktoré je pri zločine sexuálneho zneužívania (výkladovo) nevyhnutné pre konštatáciu sexuálneho zneužívania „iným spôsobom“ v zmysle § 201 ods. 1 Tr. zák.

Na základe uvedeného dovolateľ navrhuje, aby najvyšší súd po vyslovení porušenia zákona v neprospech obvineného napadnuté uznesenie zrušil a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. a/, b/, alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však už pri predbežnom prieskume zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Kvalifikácia skutku v bode 2/ výroku rozsudku okresného súdu

Ako zo znenia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. výslovne vyplýva, súd skúma len správnosť použitej právnej kvalifikácie alebo správnosť použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť.

Pri skutku v bode 2/ výroku rozsudku okresného súdu skutková veta popisuje mnohonásobne opakovanú súlož obžalovaného s maloletou dcérou, a to za okolností popísaných nasledovne: „pričom mu opakovala, že to nechce, bránila sa a plakala“.

Táto formulácia vyjadruje verbálny i fyzický odpor poškodenej, ako aj reakciu plačom na konanie obžalovaného a dovolací súd je takým skutkovým zistením viazaný.

Je síce pravdou, že podľa vymedzenia skutku nešlo o stav fyzickej bezbrannosti, ako na to poukazuje dovolanie, a teda právna veta mala byť formulovaná použitím len prvej časti textu ustanovenia § 199 ods. 1 Tr. zák., teda že obžalovaný násilím donútil ženu k súložiu (časť právnej vety, ktorá hovorí o zneužití bezbrannosti ženy na účel vykonania súložie je teda vo výroku o vine rozsudku okresného súdu nadbytočná). Právna kvalifikácia činu však nie je touto nadbytočnosťou ovplyvnená. Takej situácie sa týka ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 tohto ustanovenia nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného. V preskúmvanej veci ide práve o taký prípad, preto dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemožno použiť, nemožno teda konštatovať ani jeho splnenie.

Kvalifikácia skutku v bode 3/ výroku rozsudku okresného súdu

Nie je iný rozumne vysvetliteľný dôvod ohmatávania na intímnych miestach a vsunutia prsta obžalovaným do pošvy poškodenej P., než smerovanie k pohlavnému vzrušeniu páchatel'a.

Niet teda ani v tomto prípade pochybností o správnosti právnej kvalifikácie zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. Znenie skutkovej podstaty podľa tohto ustanovenia (a teda ani právna veta výroku o vine) nevytvára nevyhnutnosť postupu, pri ktorom by súd pre správnosť právnej kvalifikácie musel do skutkovej vety výroku o vine výslovne zahrnúť aj úmysel páchatel'a sexuálne sa vzrušiť. Ten je zahrnutý (implicitne vyjadrený) v konaní, kvalifikačne spočívajúcom v sexuálnom zneužití a fakticky popísanom v bode 3/ výroku rozsudku okresného súdu (a z tohto popisu je nepochybný).

Tým dovolací súd vyčerpал dovolacie námietky (§ 374 ods. 1 Tr. por.), ktorými je viazaný ako dôvodmi dovolania v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. (k tomu pozri rozhodnutie 120 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 06/2012).

Preto najvyšší súd dovolanie odmietol ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por., konajúc na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 11. septembra 2012

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková